

பாடம் 4

விடாமுயற்சி

எதாயினும் ஒரு வேலையில் வெற்றிபெறுவதற்கு விடாமுயற்சியானது இன்றியமையாததொன்றாகக் காணப்படுகின்றது. வியாபாரம், விளையாட்டு, அரசியல், கல்வி மற்றும் விஞ்ஞானம் ஆகியவற்றில் வெற்றிபெறுதலானது ஒருவரது திறமையிலோ அல்லது அறிவாற்றலிலோ தங்கியிருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. மாறாக, வெற்றிபெறுதலானது, அநேகமாக விடாமுயற்சியின் பிரதிபலனாகும். சகலமும் தங்களுக்கு எதிராக செயற்படினும் வெற்றிபெற்ற மனிதர்கள் அவ்வளவு எளிதாக கைவிட்டுவிடமாட்டார்கள்.

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையிலும் இந்த விடாமுயற்சி என்னும் கொள்கையானது மிகவும் இன்றியமையாததொன்றாகும். சூழ்நிலைகளை பொருட்படுத்தாது தேவனுக்காக வாழ்வதையே நோக்காகக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மனநிலை ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு நிச்சயமாக வேண்டும். வேதாகமத்திலும் சபை சரித்திரத்திலும் காணப்படும் விசேஷித்த மனிதர்கள் விடாமுயற்சியுள்ளவர்களாவர்; அநேகமான தேவனுடைய புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் கடனமான வேலைகளுக்கும் பல கஷ்டங்களுக்கும் முகங்கொடுத்தபோதும் அவர்கள் விடாமுயற்சியுடன் இருந்தபடியாலே தேவன் அவர்களுக்கு வெற்றியை கொண்டுவந்தார்.

இன்றும் கூட, சகல கிறிஸ்தவர்களும் விடாமுயற்சியுடன் இருக்கவேண்டுமென தேவன் வாஞ்சிக்கின்றார். நாம் தோல்வியுற்று கைவிட்டுவிடுவதற்காக மாத்திரம் தேவன் நம்மை அவருடைய இராஜ்யத்திற்குள் கொண்டுவரவில்லை. தேவன் ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் ஒரு திட்டத்தை வைத்திருக்கின்றார், அத்திட்டம் நிறைவேறுகிறதை காணும்படி அவர் வாஞ்சிக்கின்றார். பிலிப்பியர் 1:5 இல் பவுல் இவ்வாறு எழுதுகின்றார், “உங்களில் நற்கிரியையைத் தொடங்கினவர் அதை இயேசுகிறிஸ்துவின் நாள்பரியந்தம் முடிய நடத்திவருவாரென்று நம்பி.” எவ்வாறாயினும், “நற்கிரியை” நிறைவேறுகிறதற்கு, விடாமுயற்சி அவசியமாயிருக்கின்றது.

பாடத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

விடாமுயற்சிக்கான வரைவிலக்கணம்

விடாமுயற்சியின் முக்கியத்துவம்

விடாமுயற்சிக்கான உந்துவிசை

விடாமுயற்சிக்கான தடைகள்

விடாமுயற்சியுடன் இருப்பது எப்படி

விடாமுயற்சிக்கான வெகுமதிகள்

பாடத்தின் நோக்கங்கள்

1. விடாமுயற்சியை விபரித்தல்.
2. விடாமுயற்சியின் முக்கியத்துவத்தைக் குறிப்பிடுதல்.
3. விடாமுயற்சிக்கு உந்துவிசையாகவுள்ள காரணியை விபரித்தல்.
4. விடாமுயற்சியை தடைசெய்யும் காரணத்தை குறிப்பிடுதல்.
5. விடாமுயற்சி செய்வதற்காக எமக்கு உதவிசெய்யும் தேவனுடைய வளங்களை இனம்காணல்.
6. விடாமுயற்சியுடன் காணப்பட்டவர்களுக்கான வெகுமதிகளை பெயரிடுதல்.

விடாமுயற்சிக்கான வரைவிலக்கணம்

நோக்கம் 1:

விடாமுயற்சியை விபரித்தல்.

விடாமுயற்சி என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் உறுதியாய் நின்றல் அதாவது குறித்த ஒரு நோக்கத்திற்காக குறித்த ஒரு வேலையில் அல்லது நம்பிக்கையில் தடைகள் எதிர்ப்புகள் என்பற்றை தாண்டியும் அதில் உறுதியாயிருத்தலாகும். அது வேதனை, ஏமாற்றம், மற்றும் ஆறுதலற்ற நிலைமையிலும் கைவிடாமல், விட்டுக்கொடுக்காமல் பொறுமையுடன் தாங்கும் திறமையாகும். எல்லாமே நமக்கு எதிராக இருந்தாலும் உறுதியாகவும் உண்மையாகவும் இருத்தலே இந்த விடாமுயற்சியின் கருத்தாக அமைகின்றது. விடாமுயற்சிக்கு பொறுமை அவசியமாயிருக்கின்றது.

வேதாகமத்தில் விடாமுயற்சி என்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் கிரேக்க வார்த்தையானது தாங்குதல் அல்லது சுமையின் கீழ் தாங்கிக்கொண்டிருத்தல் என்ற அர்த்தத்தைத் தருகின்றது. அதாவது நாம் விடாமுயற்சி செய்யும்போதும் இதை தான் செய்கிறோம். நாம் எப்பக்கத்தில் நெருக்கப்பட்டாலும் உறுதியாகவும் உண்மையாகவும் நின்றலை குறிக்கின்றது. வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகளுக்கமைய இந்த கிரேக்க வார்த்தையானது பொறுமை, துன்பத்தைத் தாங்கும் ஆற்றல், உறுதியாய்த் தரித்தல் மற்றும் விடாமுயற்சி என்பவையாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

விடாமுயற்சியின் முக்கியத்துவம்

நோக்கம் 2:

விடாமுயற்சியின் முக்கியத்துவத்தைக் குறிப்பிடுதல்.

நாம் கிறிஸ்துவை பின்பற்றுவதற்கு தீர்மானித்தபோது நம்முடைய வாழ்க்கை ஒரு புதிய அர்த்தத்தைப் பெறுகின்றது. நாம் புதிய சந்தோஷத்தையும் சமாதானத்தையும் அனுபவிப்பதோடு கிறிஸ்து மூலமாக தேவனுடன் ஒரு புதிய உறவையும் ஏற்படுத்த ஆரம்பிக்கின்றோம். நாம் கிறிஸ்தவர்களாயிருக்கின்ற காரணத்தினால் வாழ்க்கை இலகுவாயிருக்கவேண்டுமென்கின்ற அவசியமில்லை. நாம் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றத் தீர்மானித்தனால் வாழ்க்கை இன்னும் கடினமாகிவிடும். உதாரணமாக, நாம் முன்னொருபோதும் அனுபவித்திராத கஷ்டங்களுக்கும் சவால்களுக்கும் முகங்கொடுக்கவேண்டி ஏற்படலாம்.

எனினும், அப்படிப்பட்ட நேரங்கள் வரும்போது நாம் ஆச்சரியமடைய வேண்டியதில்லை. யோவான் 16:33 இல் இயேசு இவ்வாறு கூறினார், “உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு.” மேலதிகமாக, பவுலும் பர்னபாவும் லீஸ்திரா, இக்கோனியா மற்றும் அந்தியோக்கியா சபைகளுக்கு மீண்டும் ஒருமுறை விஜயம் செய்திருந்தபோது அந்த சபைகளுக்கான அவர்களுடைய பிரதான செய்தியாக அமைந்து என்னவெனில், “நாம் அநேக பாடுகளின் வழியாகவே தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்க முடியும்” என்பதே (அப்போஸ்தலர் 14:22). பேதுரு தன்னுடைய முதலாவது நிருபத்தில் இவ்வாறு எழுதிகின்றார், “பிரியமானவர்களே, உங்களைச் சோதிக்கும்படி உங்கள் நடுவில் பற்றியெரிகிற அக்கினியைக் குறித்து ஏதோ புதுமையென்று திகையாமல்” (1 பேதுரு 4:12). நாம் பாவம்-சாபம் நிறைந்த உலகத்தில் வாழ்கின்றபடியால் கடினமான நேரங்களுக்கு முகங்கொடுப்பதைக் குறித்து வேதாகமம் மிகத் தெளிவாக உள்ளது. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் கிறிஸ்தவர்கள் விடாமுயற்சியுடன் இருப்பது இன்றியமையாததொன்றாகும்.

வெவ்வேறான சூழ்நிலைகள் கிறிஸ்தவர்களை விடாமுயற்சியுடன் இருக்கும்படி வேண்டுகின்றது. கிறிஸ்தவர்களாக இச்சூழ்நிலைகள் நம்மை கட்டியெழுப்பவோ அல்லது உடைக்கவோ முடியும். இந்நேரமானது விடாமுயற்சியுடன் இருப்பவர்களை தங்களுடைய விசுவாசத்தில் பலப்பட்டு வளர்வதற்கான காரணமாகிவிடுகின்ற அதேவேளையில் விடாமுயற்சி செய்யாதவர்கள் விசுவாசத்தில் இடறுவதற்கு அல்லது மரணத்திற்கேதுவான காரணமாயும் அமைந்துவிடுகின்றது. நாம் எவ்வெப்போது விடாமுயற்சியுடன் இருக்கவேண்டுமென்பதற்கான உதாரணங்கள் பின்வருமாறு.

கடினமான வேலைகளில் விடாமுயற்சி

தேவன் சில கிறிஸ்தவர்களை கடினமான இடங்களுக்கு போதகர்களாகவோ அல்லது திருத்தாதுப்பணியாளர்களாகவோ அழைக்கின்றார். சிலநேரங்களில் இந்த ஊழியக்காரர்கள் அதைரியப்பட்டு கைவிட்டுவிடவேண்டும் என்ற நிலைக்கு ஆளாகலாம். எனினும், அப்படிப்பட்ட சில சூழ்நிலைகளில் விடாமுயற்சி அவசியமாயிருக்கின்றது. உலகெங்கிலும் காணப்படும் அநேக ஆத்துமாக்களை ஆதாயம் செய்யும் வெற்றியுள்ள சபைகளையும்

ஊழியங்களையும் நினைத்துப் பாருங்கள். இந்த ஊழியங்களின் சரித்திரத்தை நன்றாக ஆராய்ந்து பார்ப்பீர்களானால், அவர்கள் அநேக பாடுகளையும் கஷ்டங்களையும் சகித்து வந்துள்ளதை நீங்கள் காணக்கூடியதாகவிருக்கும். சிலவேளைகளில் அவைகள் உபத்திரவம், பொருளாதார நெருக்கடி அல்லது வேறு தடைகளாகக்கூட இருக்கலாம். இருப்பினும், அங்கே இருந்த ஒரு போதகர், ஒரு மிஷனரி அல்லது சபையானது விடாமுயற்சியுடன் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களை பிடித்துக்கொண்டு இருந்தமையினால், இன்று நாம் அதனுடைய பிரதிபலன்களை பார்க்கமுடிகின்றது.

தோற்கடிக்கப்பட்ட அந்த நகரத்தின் அலங்கத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும்படிக்கு எருசலேமிற்கு போகும்படி தேவன் தன்னை வழிநடத்துவதாக நெகேமியா உணர்ந்தார். அவர் அங்கே வந்ததும் எருசலேமின் அலங்கம் அழிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார். அலங்கத்தை கட்டிமுடிக்கும் வேலையானது தவிர்க்க இயலாததொன்றெனவும் கண்டார். அதனால் நெகேமியா மனிதர்களையும் தேவையான பொருட்களையும் ஒழுங்குப்படுத்திக்கொண்டு அலங்கத்தைக் கட்டும் வேலையை ஆரம்பித்தார். வேலையை ஆரம்பித்த சிறிது நாட்களிலேயே, அவனும், அவனுடைய மனிதர்களும் தங்கள் அயல் எதிரிகளின் எதிர்ப்பிற்கு முகங்கொடுக்க நேரிட்டது. ஆனாலும் நெகேமியா விடாமுயற்சியுடன் பெலனை பெற்றுக்கொள்ளும்படி தேவனிடம் திரும்பினார். நெகேமியாவின் விடாமுயற்சியினாலும் தலைமைத்துவத்தினாலும் எருசலேமின் அலங்கம் 52 நாட்களில் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது (நெகேமியா 2-6 வரை பார்க்க). முதலில் முடியுதெனத் தோன்றிய காரியம் தற்போது விடாமுயற்சியினால் முடிக்கப்பட்டது.

பாடுகளின் மத்தியில்விடாமுயற்சி

பவுல் தேவனுடைய வல்லமையான மனிதனாவார். சுவிசேஷத்திற்காக அவர் பொறுமையோடுகூட பாடுகளை தாங்கிக்கொண்டமையே அவர் ஓர் பெரிய உதாரணமாக விளங்கக்காரணமாயிற்று. கொரிந்தியருக்கு எழுதிய பவுலின் நிரூபங்கள் ஒன்றில் பவுல் முகங்கொடுத்த பாடுகளை மேலோட்டமாக நாம் காணலாம்,

மிகுந்த பொறுமையிலும், உபத்திரவங்களிலும், நெருக்கங்களிலும், இடுக்கண்களிலும், அடிகளிலும், காவல்களிலும், கலக்கங்களிலும், பிரயாசங்களிலும், கண்விழிப்புக்களிலும், உபவாசங்களிலும், கற்பிலும், அறிவிலும், நீடிய சாந்தத்திலும், தயவிலும், பரிசுத்தஆவியிலும், மாயமற்ற அன்பிலும், சத்தியவசனத்திலும், திவ்விய பலத்திலும்; நீதியாகிய வலதிடதுபக்கத்து ஆயுதங்களைத் தரித்திருக்கிறதிலும், கனத்திலும், கனவீனத்திலும், துர்க்கீர்த்தியிலும், நற்கீர்த்தியிலும், எத்தரென்னப்பட்டாலும் நிஜஸ்தராகவும், அறியப்படாதவர்களென்னப்பட்டாலும் நன்றாய் அறியப்பட்டவர்களாகவும், சாகிறவர்கள் என்னப்பட்டாலும் உயிரோடிருக்கிறவர்களாகவும், தண்டிக்கப்படுகிறவர்கள் என்னப்பட்டாலும் கொல்லப்படாதவர்களாகவும், துக்கப்படுகிறவர்களென்னப்பட்டாலும் எப்பொழுதும் சந்தோஷப்படுகிறவர்களாகவும், தரித்திரர் என்னப்பட்டாலும் அநேகரை ஐசுவரியவான்களாக்குகிறவர்களாகவும், ஒன்றுமில்லாதவர்களென்னப்பட்டாலும் சகலத்தையுமுடையவர்களாகவும் எங்களை விளங்கப்பண்ணுகிறோம். (2 கொரிந்தியர் 6:4-10)

பவுல் தன் நிலைமையை இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார் “என் மாம்சத்தில் ஒரு முள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது”. அந்த முள் என்ன என்பதற்கு அநேக அர்த்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பவுல் பாடுபட்ட அந்த முள்ளானது ஒரு சரீர நோயா அல்லது ஒரு ஆவிக்குரிய போராட்டமா என்பது நமக்கு நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. அது என்னைக் குட்டும் சாத்தானுடைய தூதனாயிருக்கின்றது. அது என்னைவிட்டு நீங்கும்படிக்கு, நான் மூன்றுதரம் கர்த்தரிடத்தில் வேண்டிக்கொண்டேன்” (2 கொரிந்தியர் 12:7-8). “குட்டுதல்” மற்றும் “வேண்டிக்கொண்டேன்” ஆகிய வார்த்தைகள் பவுல் அதிகமாக பாடுபட்டார் என்பதைக் காண்பிக்கின்றது. அவர் உபத்திரவப்பட்டதாக அல்லது குட்டப்பட்டதாக உணர்ந்ததுடன் மிகவும் தேவையோடுகூட அந்த சூழ்நிலை மாறும்படியாக அவர் கர்த்தரைத் தேடினார். அந்த முள் நீக்கப்படவேயில்லை, ஆனாலும் பவுல் விடாமுயற்சியுடன் காணப்பட்டார்.

சுவிசேஷத்தை அறிவித்ததினிமித்தமும் பவுல் உபத்திரவப்பட்டார். தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய கடைசி நிரூபத்தில் அவர் இவ்வாறு எழுதுகிறார், “நீயோ என் போதகத்தையும் நடக்கையையும் நோக்கத்தையும் விசுவாசத்தையும் நீடிய சாந்தத்தையும் அன்பையும் பொறுமையையும், அந்தியோக்கியா, இக்கோனியா, லீஸ்திரா என்னும் பட்டணங்களில் எனக்கு உண்டான துன்பங்களையும் பாடுகளையும் நன்றாய் அறிந்திருக்கிறாய்; எவ்வளவோ துன்பங்களைச் சந்தித்தேன்; இவையெல்லாவற்றினின்றும் கர்த்தர் என்னை நீங்கலாக்கி விட்டார்” (2 தீமோத்தேயு 3:10-11). பவுல் தன் வாழ்வின் முடிவை நெருங்கும்போது, அவர் தன்னுடைய உபதேசங்களையும் வாழ்க்கை போக்கையும் மாத்திரம் அல்ல, உபத்திரவத்திற்கு முகங்கொடுத்து அதை பொறுமையாக தாங்கிக்கொண்டார் என்ற உண்மையையும் தீமோத்தேயுவுக்கு கற்றுக்கொடுக்க அவருக்கு வேண்டியதாயிருந்தது.

12 ஆம் வசனத்தில், பவுல் தீமோத்தேயுவிடம் கூறுகின்றார், “அன்றியும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்கமனதாயிருக்கின்ற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்.” நாம் கர்த்தருக்காக வாழும்போது, நாம் உபத்திரவங்களுக்கு முகங்கொடுப்போம். கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர்களால் அசட்டைப்பண்ணப்படுதலும் புறக்கணிக்கப்படுதலும் போன்ற ஒரு சாதாரணமான உபத்திரவமாக இருக்கலாம். அல்லது, இது கைதுபண்ணப்படுதல், அடிக்கப்படுதல், அல்லது விசுவாசத்திற்காக கொலைபண்ணப்படுதல் போன்ற தீவிரமான உபத்திரவங்களாகக்கூட இருக்கலாம். சபை சரித்திரமானது உபத்திரவத்திலும் சிலர் மரணத்தின்பிடியிலும் கூட விடாமுயற்சியுடன் இருந்த மக்களின் உதாரணங்களால் நிரம்பியுள்ளது.

வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தை புரிந்துகொள்ளமுடியாதபோதும் விடாமுயற்சி

மிகக் கடினமான நேரங்களில் ஒன்றான வாழ்க்கையில் நடக்கின்ற நிகழ்வுகளை புரிந்துகொள்ளமுடியாமல் இருக்கும்போதும் அல்லது அர்த்தமற்றதாயிருக்கும்போதும் நாம் விடாமுயற்சியுடன் காணப்படவேண்டும். எல்லாவற்றிலும் கீழ்ப்படிவுடன் நடக்கும்போது எல்லாமே சரியாகிவிடும் என்பதை நம்புகின்றவொரு மனப்பான்மை நம்மிடத்தில் உண்டு. அதன்பின், நாம் எதிர்பார்த்தபடி காரியங்கள் நடக்கவில்லையெனில், நாம் சந்தேகப்பட்டவர்களாய் நம்மையே இவ்வாறான கேள்விகளைக் கேட்போம், “தேவனை நான் அர்ப்பணிப்புடன் சேவித்ததினால் எனக்கு கிடைத்த பலன் இதுதானா? தேவன் என் ஜெபங்களைக் கேட்கவில்லையா? என்னுடைய உண்மைத்தன்மையை தேவன் கவனிக்கவில்லையா? கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் தொடர்ந்தும் நிலைத்திருப்பது பெறுமதிமிக்கதுதானா?

ஒரு வியாபாரி தசமபாகம் செலுத்துவதில் உண்மையுள்ளவனாகவும் தேவனுடைய காரியங்களுக்கு கொடுப்பதில் உதாரத்துவமுள்ளவனாகவும் இருந்தான். ஆனால் செழிப்புக்குப் பதிலாக தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டிற்கும் அப்பாற்பட்ட சம்பவங்களினிமித்தம் வியாபாரத்தில் தோல்வியை அனுபவித்தான். பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை தேவனிடம் அர்ப்பணித்து தேவனுக்கடுத்த காரியங்களில் வளர்க்கின்றார்கள். இறுதியில் பிள்ளைகள் தங்களுக்கும் விசுவாசத்திற்கும் எதிராக கலகம்பண்ணுகிறதைக் காண்கின்றார்கள். உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவ கணவன் ஒருவன் தான் மிகவும் அதிகமாக நேசிக்கும் மனைவியின் சுகத்திற்காக மிகவும் உண்மையாக ஜெபம்பண்ணினார். இறுதியில் அவள் அவனிடம் பிள்ளைகளையும் பொறுப்புக்களையும் ஒப்படைத்து அவனை தனியாக விட்டுவிட்டு மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள். ஒரு மிஷனரி தம்பதிகள் வெளிநாடொன்றில் ஊழியம் செய்வதற்காக அநேக வருடங்கள் கற்பதிலும் ஆயத்தத்திலும் செலவழித்தனர். ஆகிலும் ஒரு குறுகிய காலத்தில் அங்கே நடந்த ஒரு விபத்தினால் ஊழியம்செய்ய முடியாதபடி ஊனமுற்றவர்களாக அவ் ஊழியத்தை ராஜினாமா செய்துவிட்டுமீண்டும் திரும்பி வந்தனர்.

மிகவும் உண்மையும் விசுவாசமுள்ளதேவனுடைய ஜனங்களுக்குக்கூட இம்மாதிரியான காரியங்கள் நடக்கலாம். இந்த உண்மையானது நாம் கேள்விப்பட்ட தேவனுடைய நன்மைக்கும் வல்லமைக்கும் எதிராக காணப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடக்கும்போது, நாம் விடாமுயற்சியுடன் இருப்பதற்கு கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் அத்துடன் தேவனுடைய உண்மை, ஞானம், சர்வவல்லமை மற்றும் அதிகாரத்தை நாம் நம்பவேண்டும்.

தேவனுடைய நேரத்தில் விடுதலை

வாழ்க்கையின் சம்பவங்களானது புரிந்துகொள்ளமுடியாத புதிராக இருந்தபோதும் விடாமுயற்சியை தக்கவைத்துக்கொண்டதற்கு யோசேப்பு ஒரு நல்ல உதாரணமாகக் காணப்படுகின்றான். யோசேப்பு ஆற்றலுடன் கூடிய ஒரு தேவபக்தியுள்ள வாலிபனாவான். அவன் இளம் வாலிபப் பருவத்திலிருக்கும்போது அவனுடைய சகோதரர்கள் அவன் மீதுகொண்ட பொறாமையினால் அவனை அடிமைத்தனத்திற்கு விற்றுப்போட்டனர். அவன் ஒரு அடிமையாக இருந்தபோது கற்பழிப்பு என்னும் பொய்யான குற்றச்சாட்டிற்காக எகிப்து தேசத்தின் சிறைச்சாலையில் சிறைப்படுத்தப்பட்டான். விடுதலையாகும்படி அவனுக்கு உதவிசெய்வேன் என்று பொருத்தனைபண்ணியவர்களும் அவனை மறந்துபோயினர். எல்லா வழிகளிலும் தேவன் யோசேப்பைக் கைவிட்டார். இருந்தபோதும், யோசேப்பு தேவனுக்காக வாழ்வதை விட்டுவிடாமல் விடாமுயற்சியுடன் தொடர்ந்தான், தேவன் யோசேப்பினுடைய நம்பிக்கையை கனப்படுத்தினார். இறுதியில், யோசேப்பு எகிப்து தேசத்தின் பிரதான அதிகாரியானபோது அவனுடைய வாழ்க்கையில் நடந்த ஒவ்வொரு சம்பவமும் தேவனுடைய ஆளுகையின் கீழ் நடைபெற்றதென்பதைப் புரிந்துகொண்டான்.

ஒவ்வொரு விசுவாசியின் வாழ்க்கையிலும் நடைபெறும் சம்பவங்களில் தேவனுடைய கட்டுப்பாடு உண்டு. ரோமர் 8:28 கூறுகிறது, “அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்குச் சகலதும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்.” நம்முடைய சார்பில் தேவன் கிரியை செய்கிறார் என்பதை நாம் விசுவாசிப்போமேயானால் நம்முடைய வாழ்க்கையில் நடைபெறும் காரியங்களை புரிந்துகொள்ள முடியாவிடினும் நாம் விடாமுயற்சியுடன் காணப்படுவோம்.

விடாமுயற்சிக்கான அவசியம்

விடாமுற்சி செய்வதற்கான இரண்டு அடிப்படைக் காரணங்கள் உண்டு: அவைகள் ஆவிக்குரிய போராட்டத்தில் வெற்றிபெறுவதற்கும், வளர்ச்சிக்குமாகும்.

ஆவிக்குரிய போராட்டம்

கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் ஆவிக்குரிய போராட்டத்திலிருக்கின்றபடியினால் விடாமுயற்சியுடன் காணப்படவேண்டும். கிறிஸ்துவுக்குள் வருமுன்பதாக நாம் பிசாசுக்கு வேண்டிய விதத்திலேயே வாழ்ந்து வந்தோம்; ஆவிக்குரிய காரியங்களுக்கு மரித்திருந்தோம். எவ்வாறாயினும், நாம் கிறிஸ்தவர்களானபோது அல்லது தேவனுடைய பிள்ளைகளானபோது நம்முடைய வாழ்க்கை முறையும் வாஞ்சைகளும் மாறியது. நாம் நம்முடைய சொந்த வழிகளில் வாழ்வதற்குப் பதிலாக, இப்போது நாம் தேவனுடைய வழியை வாஞ்சிக்கிறவர்களாயிருக்கின்றோம். இருப்பினும், பிசாசானவன் நம்மை நம்முடைய பழைய வாழ்க்கையான பாவத்திற்குள் மீண்டும் இழுத்துக்கொள்ளப் பார்க்கின்றான். இவ்விதமாகவே ஆவிக்குரிய போராட்டம் நடைபெறுகின்றது.

ஆவிக்குரிய போராட்டத்தில் விடாமுயற்சியுடன் காணப்பட்ட ஒருவருக்கு உதாரணமாக நாம் யோபுவைக் காணலாம். ஒரு நாள் சாத்தான் தேவனுக்கு முன்பாக வந்து நின்றான். தேவன் அவனைப் பார்த்து இவ்வாறு கேட்டார், “என் தாசனாகிய யோபின்மேல் கவனம் வைத்தாயோ? உத்தமனும், தேவனுக்குப் பயந்து, பொல்லாப்புக்கு விலகுகிறவனுமாகிய அவனைப்போலப் பூமியில் ஒருவனும் இல்லை என்றார்” (யோபு 1:8). சாத்தான் பிரதியுத்தரமாக தேவன் அவனுக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் சுற்றி வேலியடைத்திருந்தபடியாலும் அவனை ஆசீர்வதித்ததினாலுமே யோபு தேவனை சேவிக்கின்றான் என்றான். அந்த வேலி நீக்கப்பட்டால் யோபு தேவனை சபிப்பான் என்றும் அவருடன் வாதாடினான். அதனால் யோபு சோதனைக்குட்படுத்தப்பட்டான். சாத்தான் யோபுவுக்கு தொல்லை கொடுக்க ஆரம்பித்தான் யோபு தன் பிள்ளைகளையும் சொத்துக்களையும் இழந்ததுடன் இறுதியில் தன் சரீர ஆரோக்கியத்தையும் இழந்தான். யோபுவை கஷ்டப்படுத்தும்படிக்கும் தேவன் மேல் அவன் கொண்ட விசுவாசத்தை அழிக்கும்படிக்கும் இந்த சகல பாடுகளும் சாத்தானால் வடிவமைக்கப்பட்டவையாகும். ஆகிலும் இவையெல்லாவற்றிலும், யோபு விடாமுயற்சியுடன் காணப்பட்டான்!

வனாந்திரத்தில் 40 நாட்கள் இயேசு கிறிஸ்து சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்ட (பார்க்க லூக்கா 4:1-13) சோதனையானது புதிய ஏற்பாட்டில் கவனிக்கத்தக்கதொரு ஆவிக்குரிய போராட்டமாகும். இயேசுவை பாவம் செய்யும்படித் தூண்டி தேவனுடைய மீட்பின் திட்டத்தை அழிப்பதே சாத்தானுடைய வாஞ்சையாக காணப்பட்டது. எனினும், இயேசு உறுதியுடன் இருந்து சாத்தான் மீது வெற்றிகொண்டார். 40 நாட்கள் முடிந்தபோது தான் தோற்றுப்போனதை சாத்தான் உணர்ந்துகொண்டு இயேசுவை விட்டு சில காலம் நீங்கினான்.

அவருடைய ஊழியம் முழுவதிலும், அவர் இன்னும் அநேக ஆவிக்குரிய போராட்டங்களுக்கு முகங்கொடுத்தார். இயேசு சிலுவையில் முகங்கொடுத்த சோதனை அவையெல்லாவற்றினதும் உச்சகட்டமாகும். இயேசு “சிலுவையை சகித்தார்” என எபிரெயர் 12:2 கூறுகிறது. இயேசு சிலுவையில் விடாமுயற்சியுடன் காணப்பட்டு முழு மனுகுலத்திற்கும்

இரட்சிப்பைக் கொண்டு வந்தார். கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் நாம் அநேக ஆவிக்குரிய போராட்டங்களுக்கும் சோதனைகளுக்கும் முகங்கொடுக்க நேரிடலாம் ஆனாலும் நாம் விடாமுயற்சியுடன் இருப்போமேயானால் கிறிஸ்து பெற்ற வெற்றியை நாமும் அனுபவிக்கமுடியும்.

விடாமுயற்சி மூலமாக வளர்ச்சி

விடாமுயற்சி செய்வதன் அவசியத்திற்கான இரண்டாவது காரணம் என்னவெனில், அது நல்ல குணாதிசயத்தையும் நற்பண்புகளையும் நமது வாழ்க்கையில் வளர்க்கின்றதாயிருக்கின்றது. நாம் கிறிஸ்தவர்களாகும்போது தேவன் நமது வாழ்க்கையில் தூய்மைப்படுத்தும் படிமுறையை ஆரம்பிக்கின்றார். நம்முடைய வாழ்க்கையில் உள்ள சகல அசுத்தங்களையும் அகற்றி அவருடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாக நம்மை வடிவமைக்கின்றார். இதனை தேவன் நம்முடைய வாழ்க்கையில் சோதனைகளை அனுபவிக்கும்படி அனுமதித்தலினூடாக பூரணப்படுத்துகின்றார்.

ரோமர் 5:3,4 இல்பவுல் இவ்வாறு கூறுகின்றார், “அதுமாத்திரமல்ல, உபத்திரவம் பொறுமையையும், பொறுமை பரிட்சையையும், பரிட்சை நம்பிக்கையையும் உண்டாக்குகிறதென்று நாங்கள் அறிந்து, உபத்திரவங்களிலேயும் மேன்மை பாராட்டுகிறோம்” என்று எழுதினார். விடாமுயற்சியின் நன்மைகளைக் குறித்து யாக்கோபும் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்: “என் சகோதரரே, நீங்கள் பலவிதமான சோதனைகளில் அகப்படும்போது, உங்கள் விசுவாசத்தின் பரிட்சையானது பொறுமையை உண்டாக்குமென்று அறிந்து, அதை மிகுந்த சந்தோஷமாய் எண்ணுங்கள். நீங்கள் ஒன்றிலும் குறைவுள்ளவர்களாயிராமல், பூரணராயும் நிறைவுள்ளவர்களாயும் இருக்கும்படி, பொறுமையானது பூரண கிரியை செய்யக்கடவது” (யாக்கோபு 1:2-4).

உபத்திரவங்களும் பாடுகளும் எவை முக்கியமானவை என்பதை நமக்குக் காண்பிக்கின்றது. அவைகள் நித்தியமானவைகள் எவை என்பதையும் அநித்தியமானவைகள் எவை என்பதையும் பார்க்கும்படி நம்முடைய கண்களை திறக்கின்றது. நாம் கடந்துபோய்க்கொண்டிருக்கும் கடினமான இடங்கள் நமக்கு பரலோகத்தைக் குறித்த நம்பிக்கையை மென்மேலும் மெய்ப்பிக்கின்றது. ரோமர் 8 இல் பவுல் இதை விபரிக்கிறார். 21-23 ஆம் வசனங்களில் சர்வ சிருஷ்டியும் கட்டுக்களிலிருந்து விடுதலையாகும்படிக்கு ஏகமாய்த் தவித்து பிரசவவேதனைப்படுகின்றது என்பதை அவர் முன்வைக்கின்றார். சிருஷ்டிப்பு மாத்திரம் தவிக்கவில்லை ஆனாலும் நாமும்கூட நம்முடைய சரீர மீட்பாகிய புத்திரசுவிகாரம் வருகிறதற்கு காத்திருந்து நமக்குள்ளே தவிக்கின்றோம் எனக் கூறுகின்றது. இந்த நம்பிக்கையை நாம் இரட்சிக்கப்பட்டபோது பெற்றுக்கொண்டதோடு “அது வருகிறதற்கு பொறுமையுடன் காத்திருப்போம்” (ரோமர் 8:25). அதனாலேயே நாம் விடாமுயற்சியுடன் காணப்படுகின்றோம்.

நீங்கள் சந்திக்கின்ற நன்றாக முதிர்ச்சியடைந்த கிறிஸ்தவர்கள் கடினமான அனுபவங்களுக்கூடாக கடந்துசென்றவர்களாவர். சிலவேளைகளில் அவர்கள் நீண்ட கால நோய், அன்புக்குரிய ஒருவரின் மரணம், பொருளாதார நெருக்கடி, ஒரு பெரிய வீழ்ச்சி, அல்லது அவர்களுடைய விசுவாசத்தினிமித்தம் சந்திக்க நேரிட்ட உபத்திரவங்கள் இவற்றின் மத்தியிலும் அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாயும் சகிப்புத்தன்மையுள்ளவர்களாயும் இருந்தனர். மேலும், அவர்களிடத்தில் ஒரு இனிய ஆவி, தேவபக்தியுள்ள குணாதிசயம், மற்றும்

உற்சாகமுள்ள விசுவாசம் இப்போதும் உள்ளது. தேவன் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் கிரியை செய்து உபத்திரவ நேரங்களில் கிறிஸ்துவைப்போன்ற குணாதிசயங்களை அவர்களில் உருவாக்குகிறார் என்பதற்கு இவைகளே சாட்சிகளாகும்.

உபத்திரவங்களையும் பாடுகளையும்நாம் விரும்பாமலிருக்கலாம் என்றாலும், வெற்றிக்காகவும் தேவன் நமக்குள் அவருடைய சிறப்பு பண்புத் தரங்களை வளர்ப்பதற்கும் நாம் நிச்சியமாக விடாமுயற்சியுடன் இருக்கவேண்டும். தேவனுக்கு அவசியமான தனித்துவமான பண்புத் திறனைநமக்குள் வளர்ப்பதற்கு நேரம் தேவைப்படுகின்றது. அதனால், நாம் பொறுமையாயிருந்து தேவன் தம்முடைய வேலையை நமக்குள் பூரணப்படுத்துவதற்கு நாம் இடங்கொடுக்க வேண்டும்.

விடாமுயற்சிக்கான உந்துவிசை

நோக்கம் 3:

விடாமுயற்சிக்கு உந்துவிசையாகவுள்ள காரணியை விபரித்தல்.

கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவுக்காக உபத்திரவங்களைப் பொறுமையுடன் தாங்கிக்கொள்ள காரணமாயிருப்பது எது? தேவன் அவர்களைக் கைவிட்டார் என்று தோன்றும்போதும் எது அவர்களை தொடர்ந்தும் தேவனை சேவிக்கச் செய்கிறது? அநேக தடைகள் காணப்பட்டபோதும் கிறிஸ்தவர்கள் வாக்குத்தத்தங்களைப் பிடித்திருக்க காரணமாயிருப்பது எது? கிறிஸ்தவர்கள் விடாமுயற்சியுடன் இருக்க எது அவர்களை தூண்டுகின்றது? ஒருவருக்கு தேவன் மீது உள்ள அன்பே விடாமுயற்சிக்கான மிகப்பெரிய தூண்டுதல் அல்லது உந்துவிசையாகும். நாம் தேவன் மீது கொண்டுள்ள அன்பின் அடிப்படையிலேயே நம்முடைய பொறுமையின் ஆழமும் அதன் உண்மையும் தங்கியுள்ளது. தேவன் மீதுள்ள அன்பு எவ்வளவு ஆழமோ அவ்வளவிற்கு நம்முடைய விடாமுயற்சியும் பெரியதாயிருக்கும்.

தேவன் நம்மில் முந்தி அன்புகூர்ந்ததாலேயே நாம் தேவனில் அன்புகூருகிறோம்

தேவன் நம் மீது வைத்துள்ள அதிகமான அன்பையும் நம்முடைய இரட்சிப்புக்காக தேவன் செலுத்திய கிரயத்தை நாம் புரிந்துகொண்டு அதை பற்றிக்கொள்ளுவோமெனில், நாம் அதற்கு மாறுத்தரம் காண்பிக்கும் விதமாக அன்பையும் விடாமுயற்சியையும் காண்பிப்போம். சிமிர்னாவின் தலைமைகுருவான பொலிகார்ப் என்பவர் அப்போஸ்தலர் யோவானுக்கு கீழ் ஒரு மாணவனாக இருந்தவராவார். பொலிகார்ப் 60 வருடங்களாக சின்ன ஆசியாவில் வல்லமையாக ஊழியம் செய்தவராவார். கி.பி156 இல் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக உபத்திரவம் தீவிரமடைந்தது. பொலிகார்ப் சபையை உபத்திரவப்படுத்துகிறவர்களின் இலக்கானார். எண்பத்தாறு வயதில் பொலிகார்ப் கைதுசெய்யப்பட்டார். தேவனை மறுதலிக்கும்படிக்கும் சீசருடைய தெய்வீகத்தன்மை மீது ஆணையிடும்படிக்கும் அவரை நெருக்கின ஆளுனருக்கு முன்பாக அவர் கொண்டு செல்லப்பட்டார். பொலிகார்ப் அவ் ஆளுனருக்கு பிரதியுத்தரமாக “எண்பதும் ஆறு வருடங்களாக நான் அவருடைய ஊழியக்காரனாயிருக்கிறேன் அவர் எனக்கு எந்த குற்றமும் புரியவில்லை. என்னை இரட்சித்த இராஜாவுக்கு எதிராக நான் எவ்வாறு தேவதூஷணம் சொல்லுவேன்?” என்றார் (பொலிகார்பின் இரத்தசாட்சி 9:12-9:13). பொலிகார்ப் கிறிஸ்துவின் மீதான விசுவாசத்தை

அறிக்கை செய்வதில் அசையாமல் உறுதியுடன் நின்றார். இதனால் அவர் ஆபத்தான முறையில் எரிக்கப்படும்படி தண்டனை வழங்கப்பட்டார்.

கிறிஸ்துவின் மீதுள்ள அன்பு அவர் எதைக் கேட்டாலும் அதை செய்யும்படி நம்மைத் தூண்டுகின்றது. ஒரு இளம் சீமானுடைய கதை இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாலிப சீமானுடைய பெயர் நிகோலஸ் லூட்விங் வொன் சின்சென்டோர்ப். இவர் விட்டென்பேர்க் பல்கலைக்கழக பட்டப்படிப்பின் பின் ஐரோப்பாவுக்கு சுற்றுலா செல்லும்படி கப்பல் ஏறினார். அவர் டசுல்டொர்ப் என்ற இடத்திலுள்ள கலை அருங்காட்சியகமொன்றிற்கு சென்றிருந்தபோது அங்கே “மனிதனே கவனி” என்று தலைப்பிடப்பட்ட ஒரு ஓவியத்தைக் அவர் கண்டார். அவ் ஓவியமானது முள்முடி சூட்டப்பட்ட கிறிஸ்துநாதர் பார்வையாளர்களை உற்றுப்பார்ப்பதுபோல காட்சியளித்தது. “உனக்காக நான் இதை செய்தேன்; எனக்காக நீ என்ன செய்தாய்?” என்ற வசனம் படத்திற்குக் கீழே காணப்பட்டது. “நான் அநேக வருடங்களாக இவரை நேசித்தேன் ஆனாலும் நான் நிச்சயமாகவே அவருக்காக எதுவும் செய்வில்லை எனசின்சென்டோர்ப் சிந்தித்தார். இப்பொழுதிலிருந்து அவர் என்ன செய்யும்படி என்னை வழிநடத்துகிறாரோ நான் அப்படியே செய்வேன் என்றார்.” அன்றிலிருந்து அந்த வாலிப சீமான் சின்சென்டோர்ப் ஒரு பெரிய கிறிஸ்தவ தலைவரானார் உலகமெங்கும் பேரெண்ணிக்கையிலான மிஷனரிகளை அனுப்பிய மொரேவிய இயக்கத்தை இவர் ஆரம்பித்தார்.

ஒன்று கொரிந்தியர் 13:7-8 கூறுகிறது “அன்பு சகலத்தையும் தாங்கும், சகலத்தையும் விசுவாசிக்கும், சகலத்தையும் நம்பும், சகலத்தையும் சகிக்கும், அன்பு ஒருகாலும் ஒழியாது.” நாம் கிறிஸ்துவை நேசித்தால், இந்த அன்பு எப்பேர்ப்பட்ட கஷ்டங்கள் வந்தாலும் அதை ஒரு பொருட்டாக எண்ணாதபடி தொடர்ந்து செல்ல நம்மைத் தூண்டும். அது எவ்வாறான கடினமான காரியமாக இருந்தாலும் சரி அவருக்காக அதை தாங்கிக்கொள்ள நம்மை தூண்டுகின்றது.

விடாமுயற்சிக்கான தடைகள்

நோக்கம் 4:

விடாமுயற்சியை தடைசெய்யும் காரணத்தை குறிப்பிடுதல்.

நாம் பார்த்தபடி, எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பாடுகளுக்கும், கடுந்துன்பங்களுக்கும், உபத்திரவங்களுக்கும் முகங்கொடுக்கின்றனர். சிலர் விடாமுயற்சியுடன் காணப்படுகின்றனர். சிலர் அவ்வாறு இல்லை. இப்பொழுது நாம் விடாமுயற்சியை தடைசெய்யும் காரணங்களுக்கு நேராக நம்முடைய கவனத்தை செலுத்துவோம்.

அறிக்கையிடப்படாத பாவம்

தங்கள் வாழ்க்கையில் இருக்கும் பாவத்தின் நிமித்தம் சில கிறிஸ்தவர்கள் விடாமுயற்சியுடன் காணப்படுவதில்லை என்பது தெளிவான காரணமாகும். இரண்டு எஜமான்களுக்கு நாம் ஊழியம் செய்யமுடியாதென இயேசு கூறினார். ஏனெனில், நாம் ஒருவரை அன்புசெய்து மற்றவரை வெறுப்போம். கிறிஸ்து மீதான அன்பு

நாம்விடாமுயற்சியுடன் காணப்படும்படி நம்மைத் தூண்டுகின்றது. கிறிஸ்துவுக்கு பதிலாக நம்முடைய பற்றானது சரீர மற்றும் இவ்வுலக சந்தோஷங்களின் மீது இருக்குமானால், அது நம்முடைய விடாமுயற்சியை தடைசெய்யும். நாம் விடாமுயற்சியுடன் இருப்பதற்கு நிச்சயமாக பரிசுத்த வாழ்வு வாழ வேண்டும்.

உலகப்பொருட்கள் மீதான பற்று

பாவத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய உலகப்பொருட்கள் மீதான ஆசையானது விடாமுயற்சிக்கான மற்றுமொரு தடையாக காணப்படுகின்றது. சில மனிதர்கள் பதவிக்காக, சொத்துக்கள் மற்றும் உடமைகளுக்காக அல்லது பொருளாதார தேவைகளுக்காக தேவனுடைய ஊழியத்தை கைவிட்டுவிடுவார்கள். தேமா தொடர்பாக பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு இவ்வாறு எழுதுகிறார்: “ஏனென்றால் தேமா இப்பிரபஞ்சத்தின்மேல் ஆசைவைத்து, என்னை விட்டு பிரிந்து தெசலோனிக்கே பட்டணத்துக்குப் போய்விட்டான்” (2 தீமோத்தேயு 4:10). ஒரு காலத்தில் தேமா பவுலின் உடன் வேலையாட்களில் ஒருவனாக பட்டியலில் காணப்பட்டான் (பிலேமோன் 24). ஆகிலும் தேமா உலகத்தின்பால் இழுக்கப்பட்டு தேவனுடைய ஊழியத்தைவிட்டு வேறுபிரிந்தான்.

தீர்க்கப்படாத அதைரியம்

தீர்க்கப்படாத அதைரியம் மற்றுமொரு தடையாகும். காலத்துக்குக் காலம் ஒவ்வொருவரும் அதைரியப்படுவர். இது குறுகிய கால அதைரியமாயிருக்கலாம். சில நிமிடங்கள் அல்லது சில மணித்தியாலங்களுக்கு மாத்திரம் நிலைத்திருக்கலாம்; அல்லது அது இன்னும் தீவிரமாக அநேக நாட்களுக்கு நீடித்திருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், அதைரியம் சில நாட்களுக்கும் அப்பால் நீளுமாயின் ஒருவர் இந்த சோர்வைக் குறித்தும் அதை அற்பமாக எண்ணாதபடிக்கும் எச்சரிக்கையுடன் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

நாம் தொடர்ந்தும் இந்த அதைரியம் அல்லது நம்பிக்கையை இழந்து மனமுரிவுடன் இருப்பது தேவனுடைய விருப்பம் அல்ல. நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி, தேவன் நம்மை தூய்மைப்படுத்தும்படிக்கும், வளரக்கும்படிக்கும் உபத்திரவங்களை பயன்படுத்துகின்றார். ஆனாலும் சாத்தான் நம்மை அதைரியப்படுத்தும்படி உபத்திரவங்களை பயன்படுத்துகிறான். அதைரியம் சாத்தானுடைய ஒரு கருவியாகும். சங்கீதம் 73 இல், தேவனால் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்ட மனிதனாகிய ஆசாப், துன்மார்கரின் செழிப்பைக் கண்டு அவர் எவ்வாறு அதைரியமடைந்தார் என்பதை காண்பிக்கின்றார். தேவனை புறக்கணிப்பவர்களுடைய சௌகரியமான வாழ்வைக் காணும்போது என் அடிகள் சறுக்குதலுக்கும் சற்றே தப்பிற்று எனக் கூறினார். தேவனை சேவிப்பதற்காக தான் எடுத்த முயற்சியானது பயனற்றது என்பதை உணர்ந்ததாக காண்பிக்கின்றான். ஆகிலும் அவர் தேவனுடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசித்து, துன்மார்கரின் முடிவைக் குறித்து அறிந்துகொண்டார். துன்மார்கர் சந்தோஷித்து அனுபவிக்கும் செழிப்பு தற்காலிகமானது என்பதை உணர்ந்துகொண்டார். அவர் தேவனுடைய சமூகத்தில் இருந்ததால் அது அவருடைய சூழ்நிலையை ஒரு புதிய கோணத்தில் பார்க்கும்படி அவருக்கு உதவிசெய்தது.

கஷ்ட நேரங்களில் அதைரியத்தைக் கொண்டுவரும் காரியங்களிலிருந்து மனதை பாதாகாத்துக்கொள்ளவும் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்கு நேராக மனதை செலுத்தவும்

மிகவும் கஷ்டமாகவும் நெருக்கடியாகவும் இருக்கும். தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் நமக்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி நாம் விடாமுயற்சியுடன் இருக்கும்படி நமக்கு உதவிசெய்கின்றது.

விடாமுயற்சியுடன் இருப்பது எப்படி

நோக்கம் 5:

விடாமுயற்சி செய்வதற்காக எமக்கு உதவிசெய்யும் தேவனுடைய வளங்களை இனம்காணல்.

கிறிஸ்தவர்களின் விடாமுயற்சியானது கிறிஸ்தவர்கள்-அல்லாதவர்களின் விடாமுயற்சியைப் பார்க்கிலும் வித்தியாசமானது. கிறிஸ்தவர்கள்-அல்லாதவர்கள் பிரச்சனைகளை முகமுகமாய் சந்திக்கும்போது அவர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட வெகுமதிகள் மற்றும் நோக்கத்திற்காகவே விடாமுயற்சி செய்கின்றனர். ஒவ்வொரு நபருக்கும் அவனுக்கு அல்லது அவளுக்கு அதை எவ்வளவு கையாள முடியுமென்பதற்கு ஒரு வரையரை உண்டு. கிறிஸ்தவர்களாக நமக்கு தனிப்பட்ட நோக்கத்திற்கும் மேலாக ஒன்று உண்டு; நாம் விடாமுயற்சி செய்யும்படி நமக்கு உதவிசெய்யும்படியாக பரலோக வளங்கள் உண்டு.

விசுவாசத்தை பயிற்சிசெய்தல்

விடாமுயற்சிக்கு நமக்கு விசுவாசம் அவசியமாயிருக்கின்றது. எபிரெயர் 11:1 கூறுகிறது, “விசுவாசமானது நம்பப்படுகிறவைகளின் உறுதியும் காணப்படாதவைகளின் நிச்சயமுமாயிருக்கிறது.” விசுவாசிகளுக்கு விடாமுயற்சி செய்வதற்கு எது உதவிசெய்கின்றது? சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் கடினமாக இருப்பினும் அச்சூழ்நிலை மாறுவதற்கான எவ்விதமான வெளிப்பிரகாரமான சாட்சிகள் ஏதும் இல்லாதபோதும் காரியங்கள் மாறும் என தேவன் மீது அவர்களுக்கு விசுவாசம் காணப்படுகின்றது. சாதாரணமாக தேவனின் குணாதிசயத்தின்மீதும் அவருடைய சபாவத்தின்மீதும் நம்பிக்கை வைப்பதே விசுவாசமாகும். அது தேவன் பரிசுத்தர், நீதியுள்ளவர், அன்புள்ளவர், உண்மையுள்ளவர் மற்றும் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களில் உண்மையுள்ளவர் என்பதை நம்புதல் ஆகும். விசுவாசம் உலகத்தை ஜெயிக்கச் செய்கிறது (1 யோவான் 5:4)

மிகப்பெரிய பாடுகளை தங்களுடைய விசுவாசத்தினால் மேற்கொண்ட அநேக வேதாகம கதாபாத்திரங்களைக் குறித்து எபிரெயர் 11 இல் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. பேழையை கட்டி முடிக்கும் அந்த 120 வருடங்களளவும் நோவா விடாமுயற்சியுடன் இருக்க விசுவாசம் அவருக்கு உதவிசெய்தது. வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட மகனை பெற்றுக்கொள்ளுவதற்கு முன்னிருந்த 25 வருடங்கள் ஆபிரகாமை விடாமுயற்சியுடன் காத்திருக்கச்செய்தது இந்த விசுவாசமாகும். தேவனுடைய ஜனங்களை எகிப்திய அடிமைத்தனத்தினின்று விடுதலையாக்கி வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குள் அவர்களை விடாமுயற்சியுடன் நடத்திச்செல்லுவதற்கு மோசேக்கு உதவியதும் இந்த விசுவாசமே. அவ் அதிகாரமானது பெயர் குறிப்பிடப்படாத விசுவாசத்தினால் மாபெரும் வெற்றியைக் கண்ட ஜனங்களின் பட்டியலுடன் நிறைவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. தேவன் தங்களுக்கு செய்த வாக்குத்தத்தங்களின் நிறைவேறுதலை காணாத ஏனைய நபர்களும் விடாமுயற்சியுடன் இருப்பதற்கு அதே விசுவாசம்

அவர்களுக்கு உதவி செய்தது. தேவன் தங்களுக்காக நன்மையானதை வைத்துள்ளார் என்பதை அவர்கள் அறிந்ததன் காரணமாகவே அவர்கள் விடாமுயற்சியுடன் காணப்பட்டனர்.

தேவனுடைய வார்த்தை

தேவனுடைய வார்த்தை நம்மை கட்டியெழுப்புவதாகவும் நம்மை தைரியப்படுத்துவதாகவும் இருக்கின்றது. ரோமர் 10:17 கூறுகிறது, “ஆதலால் விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும்.” நாம் விடாமுயற்சியுடன் இருக்கவேண்டுமெனில், நாம் தேவனுடைய வார்த்தையைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நாம் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களை அறிந்திருப்பது அவசியமாகும். வனாந்திரத்தில் இயேசு சாத்தானுடைய சோதனைகளை விடாமுயற்சியுடன் மேற்கொண்டது தேவனுடைய வார்த்தையின் வல்லமையினாலேயே ஆகும். தேவனுடைய அதே வார்த்தை நாம் வெற்றிபெறுவதற்கு நமக்கு உதவி செய்யக்கூடியதாயிருக்கிறது.

வேதாகமமானது தேவன் தம்மைக் குறித்து வெளிப்படுத்திய வெளிப்பாடாகும். நாம் வேதாகமத்தை வாசிக்கும்போது, நாம் தேவனுடைய குணாதிசயத்தைக் குறித்தும் அவருடைய சுபாவத்தைக் குறித்தும் ஒரு நல்ல புரிந்துணர்வை பெற்றுக்கொள்கின்றோம். தேவன் நல்லவர் என்பதையும் அவர் தமது வாக்குத்தத்தங்களுக்கு உண்மையுள்ளவர் என்பதையும் தேவனுடைய வார்த்தை காண்பிக்கின்றது. நாம் முகங்கொடுக்கும் காரியம் எதுவாயிருந்தாலும் தேவன் நம்மை காண்கின்றார் என்ற நம்பிக்கை தேவனுடைய வார்த்தையின் மூலம் நாம் கண்டுகொள்ளமுடியும்.

கிறிஸ்தவ ஐக்கியம்

தேவனுடைய ஜனங்களோடு ஏற்படுத்தும் ஐக்கியமும் நாம் விடாமுயற்சி செய்வதற்கு நமக்கு உதவி செய்கின்றது. எபிரெயர் 10:25 கூறுகிறது, “சபை கூடிவருதலை சிலர் விட்டுவிடுகிறதுபோல நாமும் விட்டுவிடாமல், ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லக்கடவோம்; நாளானது சமீபித்து வருகிறதை எவ்வளவாய்ப் பார்க்கிறீர்களோ அவ்வளவாய்ப் புத்திசொல்லவேண்டும்.” இந்த ஆலோசனையானது பல்வேறு இன்னல்களின் மத்தியில் கடந்து சென்று கொண்டிருந்தவர்களுக்காகவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 ஆம் அதிகாரத்தில் எபிரெயருக்கு எழுதியவர் அவர்கள் சகித்துக்கொண்ட பாடுகளையும் உபத்திரவங்களையும் குறித்து சபையோருக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறார். “ஆகையால், மிகுந்த பலனுக்கேதுவான உங்கள் தைரியத்தை விட்டுவிடாதிருங்கள். நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்து, வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்டதை பெறும்படிக்குப் பொறுமை உங்களுக்கு வேண்டியதாயிருக்கிறது” (எபிரெயர் 10:35-36) என்று எழுதினார்.

கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகளிடமிருந்து நாம் பெலனையும் தைரியப்படுத்தலையும் பெற்றுக்கொள்ளுவது விடாமுயற்சி செய்வதற்கான ஒரு வழியாகும். இது சபையின் செயற்பாடுகளில் ஒன்றாகும். நாம் ஒருவரிடமிருந்து மற்றவர் தைரியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். மற்றவர்களுடைய வாழ்க்கையில் தேவன் தம்முடைய வல்லமையையும் உண்மையையும் எவ்வாறு காண்பித்தார் என்பதை நாம் கேட்கிறோம், நாம் ஒன்றாக சேர்ந்து ஜெபிக்கிறோம், நாம் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்கிறோம். இவை அனைத்துமே விடாமுயற்சி செய்வதற்கு நமக்கு உதவி செய்கின்றது.

இயேசு சிலுவைக்கு செல்லுவதற்கு சற்று முன்னதாக, அவர்களை திக்கற்றவர்களாக விடமாட்டார் என்றும் அவர்களுக்கு ஒரு தேற்றவாளனாகிய, பரிசுத்த ஆவியானவரைத் தருவதாக சீஷர்களுக்கு வாக்குப்பண்ணினார். “ஒருவர்கூடவே துணையாக இருக்கிறார்” என்பதே தேற்றவாளன் என்ற வார்த்தையின் மெய்யான அர்த்தம். நமக்கு உதவி செய்யும் திரித்துவத்தின் மூன்றாம் நபரான பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மை பெலனடையச் செய்வதோடு, நாம் கடும்வேதனைகள் மற்றும் உபத்திரவங்களின் மத்தியில் கடந்துசெல்லும்போது நம்மை தேற்றுகிறார். அவரை நாம் சார்ந்திருக்கும்போது நம்மால் விடாமுயற்சி செய்யமுடியும்.

விடாமுயற்சிக்கான வெகுமதிகள்

நோக்கம் 6:

விடாமுயற்சியுடன் காணப்படுபவர்களுக்கான வெகுமதிகளை பெயரிடுதல்.

கொரிந்தியர்களுக்கான தனது நிரூபத்தின் இறுதியில், பவுல் தனது வாசகர்களை விடாமுயற்சியுடன் இருக்கும்படியாக வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். “ஆகையால், எனக்குப் பிரியமான சகோதரரே, கர்த்தருக்குள் நீங்கள் படுகிற பிரயாசம் விருதாவாயிராதென்று அறிந்து, நீங்கள் உறுதிப்பட்டவர்களாயும், கர்த்தருடைய கிரியையிலே எப்பொழுதும் பெருகுகிறவர்களாயும் இருப்பீர்களாக” என்று அவர் எழுதுகிறார் (1 கொரிந்தியர் 15:58). இங்கே தேவனுக்காக நாம் எதைச் செய்தாலும் அது பெறுமதிமிக்கதாகும். நாம் விடாமுயற்சியுடன் காணப்படும் நேரங்களையும் இது உள்ளடக்குகிறது. நாம் செய்கின்ற அனைத்து காரியங்களினதும் ஒரு அறிக்கையை தேவன் வைத்துள்ளார் என்பதுடன் விடாமுயற்சியுடன் இருப்பவர்களுக்கு வெகுமதிகள் உண்டைன்பதைக் குறித்து வேதாகமம் மிகத் தெளிவாக குறிப்பிடுகின்றது.

ஆசியாவிலுள்ள ஏழு சபைகளைக் குறித்த இயேசுவினுடைய மதிப்பீடானது வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2-3 அதிகாரங்களில் உள்ளது. ஒவ்வொரு சபையினதும் கிரியையை இயேசு அறிந்திருந்தார். ஏழு சபைகளில் ஐந்து சபைகளானது எவ்வெவற்றில் குறைவுபட்டிருந்ததென்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். ஆனாலும் ஜெயம்கொள்ளுகிற அல்லது விடாமுயற்சியுடன் காணப்படுகின்ற ஒவ்வொரு சபைக்கும் வெகுமதி இருப்பதாக வாக்குப்பண்ணியுள்ளார்.

நீங்களும் விடாமுயற்சியுடன் காணப்படுவீர்களானால் கீழ்க்காணும் வெகுமதிகளை எதிர்பார்க்கலாம்.

தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களின் நிறைவேறுதல்கள்

எபிரெயரின் எழுத்தாளர் நம்மை இவ்வாறு உற்சாகப்படுத்துகிறார், “நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்து, வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்டதை பெறும்படிக்குப் பொறுமை உங்களுக்கு வேண்டியதாயிருக்கிறது” (எபிரெயர் 10:36). விசுவாசத்தில் உறுதியாய்

தரித்திருத்தலே தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களின் நிறைவேறுதல்களைக் காணக்கூடிய ஒரே வழியாகும்.

ஆசீர்வதிக்கப்பெற்ற தன்மை

விடாமுயற்சி செய்பவர்களுக்கான இன்னொரு ஆசீர்வாதம் என்னவெனில் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாகவே எண்ணப்படுவர். “இதோ, பொறுமையாயிருக்கிறவர்களைப் பாக்கியவான்களென்கிறோமே! யோபின் பொறுமையைக்குறித்துக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்; கர்த்தருடைய செயலின் முடிவையும் கண்டிருக்கிறீர்கள்; கர்த்தர் மிகுந்த உருக்கமும் இரக்கமுள்ளவராயிருக்கிறாரே” என்று யாக்கோபு எழுதுகிறார் (யாக்கோபு 5:11). ஒரு சிறந்த மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வேதாகமம் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது அதாவது, ஆசீர்வாதம் என்று கருதப்படும்போது அது “சந்தோஷம்,” “மெய்யான அதிர்ஷ்டம்” அல்லது “ஆவிக்குரிய ரீதியில் செழிப்பு.” வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால் நீங்கள் சந்தோஷமாக, அதிர்ஷ்டசாலிகளாக, ஆவிக்குரிய ரீதியில் செழிப்புள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டுமெனில், நீங்கள் கட்டாயமாக விடாமுயற்சியை நடைமுறையில் செய்முறைகள் மூலம் நிரூபித்துக் காண்பிக்கவேண்டும்.

ஒரு வல்லமையான செல்வாக்கு

நாம் விடாமுயற்சி செய்தால், நாம் மற்றவர்களுடைய வாழ்க்கையில் பெரியதொரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவோம். பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு, “நீ தேறுகிறது யாவருக்கும் விளங்கும்படி இவைகளையே சிந்தித்துக்கொண்டிரு, இவைகளிலே நிலைத்திரு. உன்னைக்குறித்தும் உபதேசத்தைக்குறித்தும் எச்சரிக்கையாயிரு, இவைகளில் நிலைக்கொண்டிரு, இப்படிச் செய்வாயானால், உன்னையும் உன் உபதேசத்தைக் கேட்பவர்களையும் இரட்சித்துக்கொள்ளுவாய்” என்று எழுதுகிறார் (1 தீமோத்தேயு 4:15-16). அநேக மக்கள் நம்மை சார்ந்திருக்கிறபடியால் நாம் செய்யும் எல்லாமே ஒரு தாக்கத்தை விளைவிக்கின்றதாயிருக்கின்றது. அது மற்றவர்கள் மீது உடன்பாடான அல்லது எதிர்மாறான இரண்டில் ஒன்றாயிருக்கலாம்.

பவுல் சிறையில் இருந்துகொண்டு பிலிப்பியர் சபைக்கு எழுதும்போது, அவருடைய சிறைவாசம் மற்றவர்களை தைரியப்படுத்தும் என்று எழுதுகின்றார். “சகோதரரில் அநேகர் என் கட்டுகளாலே கர்த்தருக்குள் திடன்கொண்டு பயமில்லாமல் திருவசனத்தைச் சொல்லும்படி அதிகமாய்த் துணிந்திருக்கிறார்கள்” என்று எழுதுகிறார் (பிலிப்பியர் 1:14). பவுல் உறுதியுடன் நின்றதால் மற்றவர்களும் அப்படிச் செய்யத் துணிந்தனர்.

கிறிஸ்துவுடன் ஆளுகை செய்தல்

மிகவும் முக்கியமானது, நாம் விடாமுயற்சி செய்தால் கிறிஸ்துவுடன் ஆளுகையும் செய்வோம். இரண்டு தீமோத்தேயு 2:11-12, “இந்த வார்த்தை உண்மையுள்ளது; என்னவெனில், நாம் அவரோடேகூட மரித்தோமானால், அவரோடேகூடப் பிழைத்துமிருப்போம்; அவரோடேகூடப் பாடுகளைச் சகித்தோமானால் அவரோடேகூட ஆளுகையும் செய்வோம்.” பாடுகள் அல்லது இரத்தசாட்சியாக மரிக்கும்போதுகூட விடாமுயற்சியுடன் இருப்பவர்கள் இவையெல்லாவற்றையும் தாண்டி இயேசுவைக் காணும்

அந்த நாளை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பர். நித்தியகாலமாக இயேசுவோடு கூட இருக்கப்போகின்றோம் என்ற எதிர்பார்ப்பும் புரிந்துணர்வும் விடாமுயற்சியுடன் இருப்பதற்கு நம்மை உற்சாகப்படுத்துகின்றது. “உண்மையும் உத்தமமுள்ள ஊழியக்காரனே. உன் எஜமானின் சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி.” என தேவனைக் காணும்போது அவர் சொல்லக்கேட்டக் கிடைத்தலே எல்லாவற்றிற்கும் மேலான வெகுமதியாகும்.

முடிவுரை

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் வெற்றிபெறுவதற்கு விடாமுயற்சி தேவைப்படுகின்றது. பொதுவாக சாத்தானும் வாழ்க்கையும் தேவனை சந்தேகப்படுவதற்கும் அவரை விட்டுவிடுவதற்கும் அநேக சந்தர்ப்பங்களையும் காரணங்களையும் முன்வைக்கின்றன. அத்தருணங்களில், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்குமான தேவனுடைய இலக்கு வெற்றி என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவருடைய சித்தத்தை நாம் செய்வதற்கு தேவன் நமக்கு பரலோக வளங்களை அளித்துள்ளார். விடாமுயற்சி செய்யகின்ற எவருக்கும் வெகுமதியளிக்கப்படும் ஒரு நாளும் உண்டு.

குறிப்புப் பட்டியல்

“The Martyrom of Polycarp or Letter of the Smyrnaeans.” Apostolic Fathers (Lightfoot). Wesley Centre for Applied Theology. Nampa, ID. Accessed July 2, 2007, http://wesley.nnu.edu/biblical_studies/noncanon/fathers/ante-nic/polycarp/polmart.htm

மனனம் செய்வதற்கு ஆலோசிக்கப்பட்ட வசனங்கள்

ரோமர் 5:3-4

1 கொரிந்திரியர் 15:58

1 தீமோத்தேயு 6:11-12

2 தீமோத்தேயு 2:11-12

2 தீமோத்தேயு 3:12

எபிரெயர் 10:36

எபிரெயர் 12:1-3

யாக்கோபு 1:2-4

1 பேதுரு 1:5-8